

at sammensætte Bestyrelsen af kun tre Medlemmer, et forsikrings-, matematikkyndigt Medlem, et juridisk Medlem og et, om jeg saa maa sige, mere forretningsmæssigt uddannet Medlem, og det er maaske ikke usandsynligt, at det vilde have vist sig fordelagtigt gennem Aarene, om man havde valgt denne Form. Det skete ikke, og det vil altsaa heller ikke ske gennem det Lovforslag, vi her har til Forhandling, men jeg vilde tro, at hvis man fra Lovgivningsmagtens Side i den kommende Tid kommer til at beskæftige sig med Sammensætningen af Statsanstaltens Bestyrelse, saa vil eventuelle Ændringer komme til at gaa i den Retning, som jeg hernævnedes, og som man altsaa var inde paa i 1871.

Om den hidtidige Ledelse mener jeg, at man med Sandhed kan sige, at den paa fortrinlig Maade har varetaget Interessenternes Interesser og paa saare forsigtig Maade har ført Anstalten støt og sikkert fremad. Men jeg tror heller ikke, at man i nogen Maade siger for meget, naar man udtaler, at de skiftende Personer i Anstaltens Bestyrelse i ringe Grad har været Initiativets Mænd. Det store Spørgsmaal om, hvorvidt Statsanstalten for Livsforsikring skal føre an paa Livsforsikringens Omraade her i Landet, eller om Anstalten i væsentlig Grad i sin Virksomhed skal indskrænke sig til at øse af de Erfaringer, som det private Initiativ har gjort, skal jeg naturligvis ved denne Lejlighed slet ikke komme ind paa — det er et Spørgsmaal, som er alt for stort og omfattende til, at det kan tages op i dette Øjeblik —, men jeg maa dog have Lov til at gøre den Bemærkning, at man fra mange Sider har ment, at man uden i fjerneste Maade at gaa det private Initiativ for nær kunde have ventet udfoldet fra Statsanstaltens Side paa mange Omraader et større Initiativ, end Tilfældet har været. Jeg maa have Lov til at nævne et Omraade som Folkeforsikring. Dette Omraade har ganske vist Statsanstalten taget op, men paa et efter min Mening noget sent Tidspunkt. Man valgte at organisere Arbejdet for denne Forsikringsforms Udbredelse i Tilslutning til Arbejdernes Organisation, og jeg tror, at man i saa Henseende valgte fuldstændig rigtigt, men man var for ængstelig for at bringe eventuelle Ofre for at udnytte de Chancer, man stod med. Rølgen deraf blev, at dette Samarbejde, som i Virkeligheden var tænkt at skulle føre til store Resultater, ikke har bragt saadanne, og at Folkeforsikringen her i Landet vedvarer, som før dette Samarbejde blev etableret, i væsentlig Grad

hvilker paa de private Selskaber og paa det private Initiativ. — Jeg maa nævne et andet Omraade som Indførelse af Forsikring uden Lægeundersøgelse, de saakaldte Karensforsikringer. Ogsaa til denne Forsikringsform skred man i Statsanstalten paa et noget sent Tidspunkt, da man forlængst var kommet ind derpaa fra privat Side, og i den Maade, hvorpaa man søgte at realisere denne nye Form for Forsikring, fulgte man i Virkeligheden ikke med Tiden, saaledes at denne Forsikrings Indhold, som den blev etableret fra Statsanstaltens Side, i Virkeligheden paa det givne Tidspunkt var forældet og Arbejdet mislykket. — Jeg maa yderligere nævne, at medens man forlængst forsikringsteknisk har ført Invaliditetens Betydning for Ændringer i Præmierne ind i Forsikringsteknikken, og ført det ud i Praksis, hvilket ogsaa er sket her i Landet, har dette endnu ikke sat sig noget som helst Spor i Statsanstaltens Virksomhed. — Nylig har vi set forsikringsmæssigt helt nyt Land bragt under Ploven herhjemme ved Pensionsforsikringstankens Optagelse og den energiske Maade, hvorpaa denne Tanke fra forskellig Side er søgt ført ud i Livet. Ogsaa dette er sket udenom Statsanstalten. Jeg tror at vide, at man netop for Tiden er naaet ret langt frem indenfor en vis Kredes herhjemme med Hensyn til at optage Forsikring af de saakaldte mindre gode Liv, d. v. s. saadanne, som hidtil ikke har kunnet forsikres. Jeg nærer ikke Tvivl om, at paa dette Omraade som for øvrigt paa saa mange andre Omraader indenfor Livsforsikringen har det teoretiske Arbejde, som er gjort indenfor Anstaltens Mure, haft stor Betydning; men naar Sagen nu skal føres ud i Praksis, vil det, saa vidt jeg kan se, ske udenom Anstalten.

Jeg skal ikke gaa videre ind paa noget af disse Punkter, men kun udtale Ørsket om, at der ved den nye Form for Bestyrelsens Sammensætning, som nu antagelig vil blive lovfæstet, maa, samtidig med at man bevarer indenfor Anstaltens Ledelse det hidtil omhyggeligt tagne Hensyn til de forsikredes Interesser, komme et større socialt Udsyn over Forsikringsvæsenets Betydning for de store Kredse af Befolkningen og større Villie til ved de meget rige Midler, der staa til Anstaltens Disposition, at bringe Ofre for at drage nyt Land og nye Emner ind under Forsikringsomraadet. Jeg tror, at en Ændring i Bestyrelsens Sammensætning som den, den højtærede Minister tilsigter med sit Lovforslag, og som gør det muligt at føre ind i